

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.964 van 12 juli 1996
in de zaak A. 68.610/IV-15.735.**

In zake : de n.v. STRUCTO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. VANDENBERGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
August Reyerslaan 171

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. STRUCTO op 19 april 1996 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de
beslissing van 11 maart 1996 van de Vlaamse minister van
Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, ...
waarbij enerzijds de erkenning onder het nummer 15.078
van de n.v. STRUCTO in de klasse 6 categorieën D en E en
ondercategorieën D1 en E1 en in de klasse 3 categorie G,
verleend bij ministerieel besluit van 30 maart 1983,
vervalt, anderzijds het verzoek tot erkenning van de
n.v. STRUCTO wordt afgewezen";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 juni 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. WYNANT, die loco Advocaat H. VANDENBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat D. D'HOOGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Bij ministerieel besluit van 30 maart 1983 is de verzoekende partij als aannemer erkend in de klasse 6, categorie D (algemene aannemingen van bouwwerken) en E (algemene aannemingen van burgerlijke bouwkunde) en ondercategorieën D1 (alle ruwbouwwerken en onderkap brengen van gebouwen) en E1 (moerriolen) en in de klasse 3, categorie G (algemene aannemingen van grondwerken).

1.2. Gelet op de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken en meer bepaald artikel 18 van het koninklijk besluit van

26 september 1991 heeft de Commissie voor Erkenning der Aannemers met een brief van 14 december 1994 de verzoe-
kende partij uitgenodigd om in het kader van de herzie-
ningsprocedure van haar erkenning de vereiste inlich-
tingen en documenten toe te zenden.

Met een brief van 27 januari 1995 deelt de
verzoekende partij de gevraagde inlichtingen en documen-
ten mee.

1.3. Op 14 februari 1995 verzoekt het Ministerie
van Verkeer en Infrastructuur om de overlegging van een
aantal ontbrekende documenten ter vervollediging van het
dossier.

Eén van de gevraagde documenten betreft een
origineel getuigschrift van het Fonds voor Bestaansze-
kerheid der bouwvakarbeiders, waaruit blijkt dat de
vereiste bestelborderellen met betrekking tot de weer-
verletzegels en de getrouwheidszegels werden ingediend
en dat de overeenkomstige bijdragen werden betaald tot
en met het laatst verschuldigd kwartaal.

Op 20 maart 1995 stuurt de n.v. STRUCTO de
gevraagde stukken toe. Met betrekking tot de bijdragen
aan het Fonds voor Bestaanszekerheid deelt de
n.v. STRUCTO mee :

"De n.v. STRUCTO behoort niet tot het paritair
comité voor het bouwbedrijf, namelijk PC 124, maar
valt onder het paritair comité 106.02 van de Cement-
agglomeraten, en heeft het RSZ-nummer 10/613879/04.
Wij zijn dus niet aangesloten bij het Fonds voor
Bestaanszekerheid der bouwvakarbeiders.

Voor de uitvoering der werken doen wij steeds
beroep op onderaannemers".

1.4. Met het getuigschrift van 3 mei 1995
bevestigt het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur
dat de n.v. STRUCTO een volledig dossier heeft ingediend
met het oog op het verkrijgen van een erkenning als
aannemer van werken.

1.5. Op 16 mei 1995 onderwerpt de Commissie voor Erkenning der Aannemers het dossier van de n.v. STRUCTO aan een eerste onderzoek.

Zij stelt hierbij vast dat het R.S.Z.-nummer van de onderneming STRUCTO de prefix 010 draagt. Gelet op het feit dat een onderneming met prefix 010 onder de bevoegdheid valt van het paritair comité voor werkgevers die voor hun bedienden bijdrageplichtig zijn aan het Sociaal Fonds en vermits uit de gegevens van het dossier blijkt dat het plaatsen van prefabelementen tot de gewone activiteiten van de onderneming behoort, meent de Commissie dat minstens een gedeelte van de werknemers onder het paritair comité voor het bouwbedrijf (R.S.Z. kengetal 24) zouden kunnen ressorteren.

Daarom, alvorens advies uit te brengen, wenst de Commissie dat de n.v. STRUCTO aan de R.S.Z. zou meedelen welke bouwactiviteiten zij precies uitoefent en hoeveel werknemers hierbij betrokken zijn en dat ze aan de R.S.Z. zou vragen of, rekening houdend met deze inlichtingen, deze werknemers bij het juiste paritair comité ingedeeld zijn.

1.6. Bij brief van 19 mei 1995 nodigt de Commissie voor Erkenning der Aannemers de n.v. STRUCTO hiertoe uit. De gevraagde informatie moet uiterlijk tegen 2 juni 1995 worden meegedeeld.

Op 6 juni 1995 stelt de Commissie voor Erkenning der Aannemers voor om de n.v. STRUCTO geen nieuwe erkenning als aannemer te verlenen vermits zij naliet om binnen de gestelde termijn het bewijs te leveren dat zij voldoet aan haar sociale verplichtingen jegens de R.S.Z., zoals dit vereist is door artikel 4, § 1, 7°, van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken. Dit advies wordt bij brief van 22 juni 1995 ter kennis van de n.v. STRUCTO gebracht. Verzoekster beschikt over een termijn van 1 maand om een bezwaarschrift in te dienen tegen dat advies.

1.7. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 1995 tekent de n.v. STRUCTO bezwaar aan. Zij geeft volgende argumentatie :

- "1. Op 14 februari 1995 werd ons schriftelijk gevraagd een aantal stukken over te maken, o.m. een origineel getuigschrift van het Fonds voor Bestaanszekerheid der bouwvakarbeiders.
2. Op 20 maart 1995 werd geantwoord dat de n.v. STRUCTO niet behoort tot het paritair comité voor het bouwbedrijf, namelijk PC 124, maar valt onder het paritair comité 106.02 van de cementagglomeraten, en het R.S.Z.-nummer heeft 10/613879/04.
Aldus is de n.v. STRUCTO niet aangesloten bij het Fonds voor Bestaanszekerheid der bouwvakarbeiders.
3. Nu wordt geargumenteed dat voor de beoogde categorieën D en E werknemers nodig zijn die onder het paritair comité voor het bouwbedrijf (R.S.Z.-kengetal 24) ressorteren.
Tevens wordt overwogen dat verzocht werd dit te melden aan de R.S.Z., doch dat op dit verzoek niet werd ingegaan.
Aldus oordeelt de Commissie dat de n.v. STRUCTO niet het afdoende bewijs heeft geleverd te voldoen aan zijn sociale verplichtingen, wat vereist is door artikel 4, § 1, 7° van de wet van 20 maart 1991.
4. Artikel 4, § 1, 7° van de wet van 20 maart 1991 bepaalt dat de aannemer aan zijn sociale en fiscale verplichtingen moet voldaan hebben.
Uit deze bepaling vloeit echter niet voort dat de werknemers van de n.v. STRUCTO onder het paritair comité voor het bouwbedrijf dienen te ressorteren.
De n.v. STRUCTO behoort immers tot een ander paritair comité, nl. het paritair comité 106.02 van de cementagglomeraten en de n.v. STRUCTO heeft er het R.S.Z.-nummer 10/613879/04. Aldus is de n.v. STRUCTO niet aangesloten bij het Fonds voor Bestaanszekerheid der bouwvakarbeiders.
Uit geen enkele rechtsbepaling vloeit voort dat de n.v. STRUCTO bij het paritair comité van het bouwbedrijf dient te zijn aangesloten.
Verder werd in de reeds geciteerde brief van 14 februari 1995 geen verzoek geformuleerd om iets te melden aan de R.S.Z., zodat terzake geen nalatigheid werd begaan".

1.8. Bij brief van 26 oktober 1995 nodigt de Commissie voor Erkenning der Aannemers de n.v. STRUCTO

uit om aanwezig te zijn op de zitting van 28 november 1995 teneinde gehoord te worden in het kader van de bezwaarprocedure.

Tijdens de zitting van 28 november 1995 stelt de Commissie vast dat de n.v. STRUCTO wel degelijk bij brief van 19 mei 1995 uitgenodigd werd om zich tot de R.S.Z. te wenden en dat de n.v. STRUCTO in haar schrijven van 20 maart 1995 uitdrukkelijk heeft bevestigd dat ze voor de uitvoering van de werken een beroep doet op onderaannemers.

De Commissie besluit aan de n.v. STRUCTO uitstel te verlenen tot de eerste zitting van januari 1996 om deze toe te laten zich tot de R.S.Z. te richten voor de gevraagde mededelingen en inlichtingen, alsook om te verduidelijken of de plaatsing van de door haar geproduceerde materialen met eigen personeel dan wel door onderaannemers gebeurt.

1.9. Bij brief van 4 december 1995 verzoekt de Commissie voor Erkenning der Aannemers de n.v. STRUCTO om zich tot de R.S.Z. te richten teneinde deze mee te delen welke plaatsingsactiviteiten zij precies uitoefent, hoeveel werknemers hierbij betrokken zijn en aan de R.S.Z. te vragen of deze werknemers bij het juiste paritair comité ingedeeld zijn. Kopie van de aangetekende brief aan de R.S.Z. dient uiterlijk op 5 januari 1996 aan de Commissie te worden meegedeeld.

Tevens wordt, onder verwijzing naar de brief van 20 maart 1995, de vraag gesteld of de n.v. STRUCTO voor de uitvoering der werken steeds een beroep doet op onderaannemers, dan wel of zij zelf met eigen personeel instaat voor de plaatsing.

1.10. Bij aangetekend schrijven van 22 december 1995 deelt de n.v. STRUCTO een kopie mee van haar brief van 22 december 1995 aan de R.S.Z. In bijlage voegt ze het advies van 22 december 1995 en van 27 oktober 1992

van de Inspectie van de Sociale Wetten betreffende het bevoegde paritair comité.

In haar brief aan de R.S.Z. verklaart de n.v. STRUCTO het volgende :

"De laatste inspectie uitgevoerd door de Inspectie van de Sociale Wetten, District Brugge, op 25/09 en 29/9/1992 en dit op grond van een onderzoek in onze vestigingen, bepaalt dat ons bedrijf ressorteert onder de volgende paritaire comités :

- voor onze werklieden : het Paritair Comité voor het Cementbedrijf (p.c. nr. 106) subcomité 02 voor de cementagglomeraten;
- voor onze bedienden : het Aanvullend Paritair Comité voor de bedienden (p.c. nr. 218);

en dit met als hoofdbedrijvigheid het produceren van geprefabriceerde elementen in span- en gewapend beton.

Op onze vraag werd in het kader van de erkenning voor aannemers van werken een nieuw onderzoek aangevraagd op 07/12/95 aan de Inspectie van de Sociale Wetten - Brugge. Na onderzoek werd bovenvermelde konklusie bevestigd, wat uit bijlage blijkt.

Sinds haar oprichting in 1948 is de activiteit van ons bedrijf nauw verbonden met de bouwsector, meer bepaald met industriële gebouwen en openbare werken.

Gezien onze rijke ervaring en produktkennis, wordt op ons, -in beperkte gevallen-, beroep gedaan om naast het leveren van ons produkt ook te willen instaan voor de plaatsing ervan.

Deze plaatsingsactiviteit vormt slechts een beperkt bijkomend en ondergeschikt deel van onze totale omzet die wij jaarlijks realiseren, en bedraagt voor de laatste 4 boekjaren gemiddeld slechts 4.32 %.

Het zwaartepunt aan de kostenzijde bestaat uit het inhuren van gespecialiseerd kraanwerk, en de interventie op de werf is beperkt tot een aantal werknemers, welke een kortstondige tijd aanwezig zijn op de bouwplaats. Hun overige activiteiten voeren zij uit in de fabriek, samen met de overige werknemers.

Om sociale en organisatorische redenen, zijn wij in de onmogelijkheid om een gedeelte van onze werknemers van Paritair Comité te doen veranderen. Ook de Sociale Partners sturen er in geen enkel geval op aan het arbeidspersoneel in twee verschillende paritaire comités op te splitsen".

De Inspectie van de Sociale Wetten schrijft op 22 december 1995 het volgende aan de n.v. STRUCTO :

"Uit een onderzoek uitgevoerd door onze dienst blijkt dat uw onderneming de volgende activiteit(en) uitoefent :

1. produktie van geprefabriceerde elementen in span-en gewapend beton
2. coördinatie van de montage en herstellingswerken op de werf (plaatsing gebeurt door onderaannemers).

Bijgevolg zijn we van oordeel dat uw onderneming onder het (de) volgende paritair(e) comité(s) ressorteert :

voor de werklieden : het Paritair Comité voor het cementbedrijf (p.c. nr. 106) en meer in het bijzonder het paritair subcomité voor de cementagglomeraten (p.c. nr. 106.02)

voor de bedienden : het Aanvullend Paritair Comité voor de bedienden (p.c. nr. 218)".

1.11. In haar brief aan de Commissie stelt de n.v. STRUCTO :

"In bijlage vindt u kopij van het advies van een Inspectie van Sociale Wetten, dd. 22.12.1995 waarbij bevestigd wordt dat de werklieden onder het paritair comité 106 en de bedienden onder paritair comité 218 ressorteren.

Zoals vermeld in de aanvraag gericht aan de RSZ, worden wij door onze klanten in bepaalde gevallen ook opgedragen in te staan voor de montage van de door ons gefabriceerde elementen.

Gezien de variëteit naar omvang en gewicht van deze elementen, is het voor een bedrijf als STRUCTO onmogelijk een eigen vloot kranen in stand te houden. Evenals vele aannemers doen wij hiervoor beroep op gespecialiseerde erkende bedrijven. Het is dan ook in deze kontekst dat de brief dd. 20.03.1995 dient begrepen te worden.

STRUCTO staat in voor de keuze en opstelling van de kranen, controleert de uitgezette aslijnen en coördineert de montage-werkzaamheden. Finaal blijft zij de enige juridisch aansprakelijke t.o.v. de klant.

Aangezien dit een bijkomstige activiteit is -beperkt in tijd en mensen en van een relatief beperkte waarde- is de Inspectie van Sociale Wetten van oordeel dat deze activiteiten geen aanleiding geven een aantal mensen onder een ander Paritair Comité te laten ressorteren".

1.12. Ingevolge het verzoek van de n.v. STRUCTO besluit de Commissie voor Erkenning der Aannemers

tijdens haar zitting van 9 januari 1996 om de onderneming opnieuw te horen op de zitting van 23 januari 1996.

Bij schrijven van 12 januari 1996 beantwoordt de R.S.Z. het schrijven van de n.v. STRUCTO van 22 december 1995 als volgt :

"Als gevolg van het advies d.d. 12.12.95 van de Dienst van de Collectieve Arbeidsbetrekkingen, delen wij u mee dat geen wijziging dient te worden gebracht aan de inschrijving van uw onderneming bij onze diensten.

Derhalve blijft de werkgeverscategorie 010 voor de produktie van geprefabriceerde elementen in span- en gewapend beton en voor de coördinatie van de montage en herstellingswerken op de werf, behouden (paritair comité 106.02 voor de handarbeiders - paritair comité 218 voor de hoofdarbeiders)".

1.13. Met een brief van 15 januari 1996 nodigt de Commissie voor Erkenning der Aannemers de verzoekende partij uit om te verschijnen op de zitting van 23 januari 1996.

Op de zitting van de Commissie van 23 januari 1996 stelt de Commissie voor Erkenning der Aannemers voor het eerst in vraag of de n.v. STRUCTO wel als aannemer te beschouwen zou zijn. De Commissie voor Erkenning der Aannemers hoort de verzoekende partij ter zake op de zitting van 23 januari 1996 en stelt de beraadslaging over het uit te brengen advies uit tot de zitting van 6 februari 1996.

De verzoekende partij heeft een aantal contracten neergelegd, waaruit blijkt dat zij zich als onderaannemer heeft verbonden tot het uitvoeren van bepaalde werken.

1.14. Op 5 februari 1996 maakt de n.v. STRUCTO een gemotiveerd standpunt met betrekking tot haar kwaliteit als aannemer over aan de Commissie voor Erkenning.

1.15. Op 6 februari 1996 brengt de Commissie voor Erkenning der Aannemers een ongunstig advies uit met

betrekking tot de erkenning als aannemer van de verzoe-
kende partij.

1.16. Op 11 maart 1996 beslist de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening dat de erkenning als aannemer, onder het nummer 15.078, van de verzoekende partij verleend bij ministerieel besluit van 30 maart 1983, vervalt en dat haar verzoek tot erkenning wordt afgewezen.

In de motivering van zijn beslissing her-
neemt de Vlaamse minister het advies van de Commissie voor Erkenning der Aannemers letterlijk en integraal. Het volgende wordt overwogen :

"Overwegende dat het de bedoeling is van de wetge-
ver om de erkenning voor te behouden aan ondernemin-
gen die bekwaam moeten worden geacht om de werken uit
te voeren. De Memorie van toelichting (Parlementaire
bescheiden, Senaat, Zitting 1990-1991, nr. 1067/1,
p. 4) geeft aan dat de erkenningsvoorwaarden in die
zin zijn opgesteld 'dat zij de overheid moeten
garanderen dat degene die voor haar werken uitvoert,
solide en betrouwbaar is en in staat om de werken
naar behoren uit te voeren';

dat de Raad van State in het arrest nr. 47.941 van
14 juni 1994 expliciet heeft gesteld dat het begrip
aannemer van werken binnen het raam van de erken-
ningsreglementering betrekking heeft op diegene die
in staat wordt geacht die categorie of ondercategorie
van werken waarvoor de erkenning wordt gevraagd zelf
uit te voeren, niet te laten uitvoeren door anderen;

Overwegende dat de n.v. STRUCTO in de brief van
20.3.1995 uitdrukkelijk stelt dat voor de uitvoering
der werken steeds beroep op onderaannemers wordt
gedaan;

dat verschillende elementen uit het dossier erop
wijzen dat niet de n.v. STRUCTO zelf maar onderaan-
nemers de werken uitvoeren, in het bijzonder :

- Het advies van de inspectie van de sociale wetten
van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid
van 22.12.1995 vermeldt dat de onderneming de
volgende activiteiten uitoefent :
 - '1. produktie van geprefabriceerde elementen in
span- en gewapend beton;
 - 2. coördinatie van de montage- en herstellings-
werken op de werf (plaatsing gebeurt door
onderaannemers)';
- In een brief van eveneens 22.12.1995 van de
n.v. STRUCTO gericht aan de Rijksdienst voor

Sociale Zekerheid wordt ondermeer het volgende verklaard :

'(...)

Sinds haar oprichting in 1948 is de activiteit van ons bedrijf nauw verbonden met de bouwsector, meer bepaald met industriële gebouwen en openbare werken.

Gezien onze rijke ervaring en produktkennis, wordt op ons, -in beperkte gevallen-, beroep gedaan om naast het leveren van ons produkt ook te willen instaan voor de plaatsing ervan.

Deze plaatsingsactiviteit vormt slechts een beperkt bijkomend en ondergeschikt deel van onze totale omzet die wij jaarlijks realiseren, en bedraagt voor de laatste 4 boekjaren gemiddeld slechts 4,32 %.

Het zwaartepunt aan de kostenzijde bestaat uit het inhuren van gespecialiseerd kraanwerk, en de interventie op de werf is beperkt tot een aantal werknemers, welke een kortstondige tijd aanwezig zijn op de bouwplaats.

Hun overige activiteiten voeren zij uit in de fabriek, samen met de overige werknemers.

(...)'

- De brief van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid met datum van 12.1.1996 luidt als volgt :

'Als gevolg van het advies dd. 22.12.1995 van de Dienst van de Collectieve Arbeidsbetrekkingen, delen wij U mee dat geen wijziging dient te worden gebracht aan de inschrijving van uw onderneming bij onze diensten.

Derhalve blijft de werkgeverscategorie 010 voor de productie van geprefabriceerde elementen in span- en gewapend beton en voor de coördinatie van de montage- en herstellingswerken op de werf, behouden (paritair comité 106.02 voor de handarbeiders - paritair comité 218 voor de hoofdarbeiders).';

Overwegende eveneens dat de onderneming op de zitting van de Commissie voor erkenning der aannemers van 23.1.1996 heeft verklaard dat de n.v. STRUCTO naast de productie van geprefabriceerde elementen eveneens instaat voor de coördinatie van de montagewerken, dat daarvoor gespecialiseerde kranen worden ingehuurd, maar dat deze kranen niet worden bestuurd door personeel van de n.v. STRUCTO;

dat hieruit moet geconcludeerd worden dat de n.v. STRUCTO zelf geen werken uitvoert, doch door anderen laat uitvoeren;

dat zij bijgevolg niet kan beschouwd worden als een aannemer van werken in de zin van de door de wet van 20.3.1991 ingestelde erkenningsreglementering;

Overwegende dat de n.v. STRUCTO aanvoert dat zij over de hoedanigheid en juridische kwalificatie van aannemer beschikt en zij terzake verwijst naar gesloten aannemingsovereenkomsten, naar de tienjarige

aansprakelijkheid krachtens artikel 1792 BW en naar de toepasselijkheid van artikel 30ter van de wet van 27 juni 1969;

dat het begrip aannemer van werken binnen het raam van de erkenningsreglementering evenwel een specifieke betekenis en inhoud heeft zoals omschreven door de Raad van State in voormeld arrest nr. 47.941; dat het ingeroepen argument -rekening houdende met wat voorafgaat- niet kan worden aangenomen";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van artikel 4 van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken, van de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 26 september 1991 tot vaststelling van bepaalde toepassingsmaatregelen van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken en van artikel 1, 8°, van het ministerieel besluit van 27 september 1991 betreffende de bij de aanvragen voor een erkenning, een voorlopige erkenning, een overdracht van erkenning of bij de beoordeling van de bewijzen vereist met toepassing van artikel 3, § 1, van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken, voor te leggen documenten doordat de verwerende partij ten onrechte heeft geoordeeld dat de verzoekende partij niet beantwoordt aan de specifieke betekenis en inhoud van het begrip aannemer van werken binnen het raam van de erkenningsreglementering, zoals door de Raad van State omschreven in het arrest nr. 47.941, n.v. Industry

Project and Engineering Systems, van 14 juni 1994 en doordat zij het begrip aannemer heeft miskend "door, zonder verder onderzoek, te oordelen dat uit de omstandigheid dat verzoekende partij naast de produktie van geprefabriceerde elementen eveneens instaat voor de coördinatie van de montagewerken en in het kader hiervan een beroep doet op gespecialiseerde kranen, 'moet geconcludeerd worden dat de n.v. STRUCTO zelf geen werken uitvoert, doch door anderen laat uitvoeren'"; dat zij betoogt dat zij de werken waarvoor zij de erkenning aanvraagt wel degelijk zelf uitvoert, zoals onder meer blijkt uit haar statutair doel, haar inschrijving in het handelsregister te Brugge van 14 november 1973, haar erkenning verleend bij ministerieel besluit van 30 maart 1983; dat zij betoogt dat in het kader van de erkenningsaanvraag zij heeft aangetoond dat zij in staat is om de werken waarvoor zij erkend was en een nieuwe erkenning heeft aangevraagd naar behoren uit te voeren en dat haar aannemingswerkzaamheden zich niet beperken, zoals de bestreden beslissing ten onrechte doet uitschijnen, "tot het plaatsen van de balken door middel van ingehuurde gespecialiseerde kranen, welke niet bestuurd worden door personeel van verzoekende partij"; dat zij erop wijst dat zij zowel op de zitting van 23 januari 1996 waar de Commissie voor Erkenning der Aannemers voor het eerst heeft gesteld dat zij niet de vereiste hoedanigheid zou bezitten van aannemer in de zin van de erkenningsreglementering, mondeling, als in haar brief van 5 februari 1996 aan de Commissie voor Erkenning der Aannemers heeft aangetoond dat haar taak als aannemer onder meer omvat :

"het leveren, plooien en plaatsen van bijkomende (passieve) wapeningen, van de wacht- en verbindingswapeningen, schroefhulzen, het leveren en plaatsen van de kabelkokers, kabels, strengen en alle toebehoren voor het voor- en naspannen, het plaatsen van bekisting, het laden en vervoer naar de werf, het monteren van de geprefabriceerde balken, het afladen en het plaatsen van de balken op de oplegtoestellen

of op de steunsokkels, het uitzetten van de constructie, ...";

dat zij erop wijst dat het inhuren van gespecialiseerde kranen uitsluitend gebeurt om reden dat elke werf een andere plaatsopstelling heeft en derhalve steeds een specifieke kraan is vereist aangepast aan de noodwendigheden van de plaatsgesteldheid en dat zij om evidente redenen zoals ook talrijke andere aannemers dergelijke gespecialiseerde kranen niet bezit;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat zij terecht tot de conclusie is gekomen dat de verzoekende partij de facto technisch niet in staat is de werken waarvoor de erkenning werd gevraagd zelf uit te voeren; dat zij desbetreffend verwijst naar de brief van 20 maart 1995 vanwege de verzoekende partij waarin zij verklaarde dat zij voor de uitvoering van de werken steeds een beroep doet op onderaannemers, naar het advies van de Inspectie van de Sociale Wetten van 22 december 1995, naar de brief van 22 december 1995 van de verzoekende partij waarin zij stelt dat plaatsing van de door haar geleverde produkten slechts een beperkt en ondergeschikt deel van haar totale omzet uitmaakt en dat bij het plaatsen van de geprefabriceerde elementen gespecialiseerd kraanwerk wordt ingehuurd en naar de door de verzoekende partij ter zitting van 23 januari 1996 afgelegde verklaringen en neergelegde stukken; dat zij van oordeel is terecht te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij naast de productie van geprefabriceerde elementen tevens instaat voor de coördinatie van de montagewerken, doch dat daarvoor gespecialiseerde kranen worden ingehuurd die niet worden bestuurd door het personeel van de verzoekende partij;

2.3.1. Overwegende dat, zoals de verwerende partij terecht stelt, de Raad van State in zijn arrest nr. 47.941, n.v. Industry Project and Engineering Systems, van 14 juni 1994 erop heeft gewezen dat het

begrip aannemer van werken binnen het raam van de erkenningsreglementering betrekking heeft op diegene die in staat wordt geacht die categorie of ondercategorie van werken waarvoor de erkenning wordt gevraagd zelf uit te voeren en niet te laten uitvoeren door anderen; dat het in die zaak ging om een vraag tot erkenning vanwege een projectontwikkelaar die geen van de werkzaamheden waarvoor hij de erkenning vroeg zelf uitvoerde en geen arbeiders in dienst had;

2.3.2. Overwegende dat het ook zo is dat de verzoekende partij in haar brief van 20 maart 1995 heeft gemeld dat zij voor de uitvoering der werken een beroep doet op onderaannemers; dat evenwel die brief er louter toe strekte een verklaring te geven voor het gegeven dat zij voor wat betreft het gevraagde getuigschrift van het Fonds voor Bestaanszekerheid der bouwvakarbeiders niet bij dat fonds is aangesloten, daar zij onder het paritair comité 106.02 van de Cementagglomeraten valt; dat evenwel zij in een latere brief -door de Erkenningscommissie op 27 december 1995 ontvangen- de brief van 20 maart 1995 enigszins corrigeert en verklaart dat zij op vraag van haar klanten ook instaat voor de montage van de door haar gefabriceerde elementen en dat aangezien zij niet beschikt over de nodige gespecialiseerde kranen zij die kranen inhuurt bij gespecialiseerde bedrijven; dat blijkt dat op de zitting van 23 januari 1996 waar voor het eerst in vraag werd gesteld of de verzoekende partij wel als een aannemer in de zin van de erkenningsreglementering te beschouwen zou zijn, de verzoekende partij onderaannemingscontracten heeft neergelegd; dat in die contracten de verzoekende partij zich verbonden blijkt te hebben tot het ter plaatse definitief monteren van geprefabriceerde liggers, met inbegrip van de daartoe behorende werken; dat de verzoekende partij aannemelijk maakt -zoals overigens blijkt uit haar onderaannemingscontract met de n.v. MOENS- dat plaatsing van het door haar geleverde

produkt onder meer volgende activiteiten met zich medebrengt : het plaatsen van bijkomende wapeningen, schroefhulzen, kabelkokers, kabels, strengen, bekisting, het monteren van de geprefabriceerde balken, het uitzetten van de constructie en de coördinatie van de montagewerken waarvoor zij een beroep doet op gespecialiseerde kranen en hun bestuurder, die worden ingehuurd; dat nergens uit het dossier blijkt en de verwerende partij ook niet aantoonst -zoals gezegd dient de brief van 20 maart 1995 van de verzoekende partij te worden begrepen in het licht van haar brief door de Erkenningscommissie ontvangen op 27 december 1995- dat de verzoekende partij al die werkzaamheden niet zelf uitvoert; dat zij blijkbaar alleen voor de montagewerken gespecialiseerde kranen met bestuurder inhuurt; dat op het eerste gezicht de door de verzoekende partij uitgevoerde werkzaamheden kunnen worden ondergebracht in de bij het ministerieel besluit van 27 september 1991 tot nadere bepaling van de indeling van de werken volgens hun aard in categorieën en ondercategorieën met betrekking tot de erkenning van de aannemers vastgestelde ondercategorie D1 "Alle ruwbouwwerken en onder kap brengen van gebouwen";

2.3.3. Overwegende dat, in tegenstelling tot de vroegere erkenningsreglementering in het koninklijk besluit van 26 september 1991 tot vaststelling van bepaalde toepassingsmaatregelen van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken, het criterium materieel geen beoordelings-element meer uitmaakt ter beoordeling van de technische bekwaamheid van de aannemers; dat alzo het beschikken over eigen materieel door de aanvrager niet meer van fundamenteel belang wordt geacht ter bepaling of deze over voldoende technische bekwaamheid beschikte om de werken uit te voeren waarvoor hij de erkenning aanvroeg; dat de door de verzoekende partij gegeven verantwoording waarom zij niet over de nodige gespecialiseerde kranen

beschikt en deze dient in te huren een aanvaardbare verantwoording lijkt; dat het besturen van die gespecialiseerde kranen door ingehuurd personeel dat vertrouwd is met en gespecialiseerd is in het werken met die kranen een logisch gevolg lijkt te zijn van het inhuren van die kranen zelf;

2.3.4. Overwegende dat voorgaande overwegingen in acht genomen het gegeven dat de verzoekende partij gespecialiseerde kranen met inbegrip van hun bestuurder voor montagewerken inhuurt geen rechtsgeldig argument blijkt te zijn om haar erkenning in te trekken of te weigeren, voor zover zij voor het overige de voor plaatsing van haar produkt nodige werkzaamheden zelf uitvoert hetgeen vooralsnog het geval lijkt te zijn;

3. Overwegende dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat het verlies van haar erkenning die zij sinds 1983 bezat haar dermate ernstig treft in haar handelsnaam en goede faam dat potentiële klanten worden afgeschrikt en zich tot concurrerende bedrijven zullen wenden, dat haar marktpositie ernstig wordt aangetast en zij in haar activiteiten ernstig kan worden gehinderd; dat zij desbetreffend verwijst naar de in haar hoedanigheid van onderaannemer gesloten contracten waarin als voorwaarde is gesteld het beschikken over de vereiste erkenning; dat zulk een nadeel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is;

4. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 11 maart 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij, enerzijds, de erkenning van de n.v. STRUCTO in de klasse 6, categorieën D en E en ondercategorieën D1 en E1, en in de klasse 3, categorie G, verleend bij ministerieel besluit van 30 maart 1983, vervalt, anderzijds, het verzoek tot erkenning van de n.v. STRUCTO wordt afgewezen.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf juli 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.